

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **N. K.**
státní příslušnost Ukrajina
toho času pobytem v Pobytovém středisku Havířov
sídlem Na Kopci 269/5, 735 64 Havířov – Dolní Suchá

zastoupen advokátem Mgr. Ladislavem Bártou
sídlem Purkyňova 6, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2021, č. j. OAM-546/ZA-ZA12-LE05-2021, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR ze dne 20. 10. 2021, č. j. OAM-546/ZA-ZA12-LE05-2021 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 60 Kč, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Ladislava Bárty, advokáta se sídlem Purkyňova 6, 702 00 Ostrava.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Podanou žalobou se žalobce domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto, že se žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zamítá jako zjevně nedůvodná.
2. Podle žalobce správní orgán nesprávně vyhodnotil podklady předložené žalobcem, na jejichž základě dospěl k názoru, že lze Ukrajinu v případě žalobce považovat za bezpečnou zemi původu. Žalobce namítá, že správní orgán nedostatečně posoudil aktuální bezpečnostní situaci na Ukrajině a specifické obavy žalobce vyplývající z angažmá rodiny žalobce v kruzích separatistických republik a dospěl tak k nesprávnému závěru.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout, popřel oprávněnost žalobních námitek, se kterými nesouhlasí.

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce dne 28. 7. 2021 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, o níž žalovaný rozhodl dne 20. 10. 2021 rozhodnutím č. j. OAM-546/ZA-ZA12-LE05-2021 tak, že se žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 2 zákona o azylu zamítá jako zjevně nedůvodná.

Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
6. Soudu je známo, že na území Ukrajiny probíhá ozbrojený válečný konflikt, a to ode dne 24. 2. 2022, kdy vojska Ruské federace zahájila vojenskou invazi na území Ukrajiny. Uvedený konflikt je doprovázen masivním útekem obyvatel Ukrajiny do okolních států.
7. Vypuknutí mezinárodního ozbrojeného konfliktu na území Ukrajiny po invazi vojsk Ruské federace je novou skutečností, ke které musí soudy v souladu s čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady Evropské unie č. 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“) přihlídnout z vlastní iniciativy. Zároveň se jedná o skutečnost obecně známou, kterou není třeba dokazovat (viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2. 3. 2022 č. j. 41 Az 2/2022-48).
8. Článek 46 odst. 3 procedurální směrnice požívá aplikační přednosti před § 75 odst. 1 s. ř. s. Dle tohoto ustanovení členská státy zajistí, aby účinný opravný prostředek obsahoval úplné a ex nunc posouzení jak skutkové, tak právní stránky, včetně případného posouzení

potřeby mezinárodní ochrany podle směrnice 2011/95/EU, a to alespoň v řízeních o opravném prostředku u soudu prvního stupně, tj. v českých podmínkách v řízení o žalobě vedeném před krajským soudem. Česká republika uvedenou normu netransponovala do svého právního řádu, přestože tak měla podle čl. 51 odst. 1 procedurální směrnice učinit do 20. 7. 2015, a současně se jedná o normu dostatečně přesnou a bezpodmínečnou, tudíž má přímý účinek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2015, č. j. 10 Azs 194/2015 - 32). Požadavek ex nunc přezkumu dle čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice nebyl do zákona o azylu včleněn ani zákonem č. 314/2015 Sb., jenž částečně procedurální směrnici transponoval, a je tudíž nutné vycházet přímo z textu procedurální směrnice.

9. Z nových skutečností plyne podle krajského soudu důvodná obava, že by žalobci hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy, pokud by byl vrácen do státu, jehož je státním občanem. Za vážnou újmu se podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu pokládá rovněž ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního ozbrojeného konfliktu.
10. Z uvedených důvodů je tedy nezbytné napadené rozhodnutí zrušit.
11. Bude na žalovaném, aby v dalším řízení náležitým a přezkoumatelným způsobem s ohledem na výše uvedené souvislosti posoudil aktuální bezpečnostní situaci na území Ukrajiny, k čemuž si v dostatečném rozsahu obstará relevantní a v maximální možné míře aktuální informace.
12. Závěrem krajský soud pro úplnost poukazuje na skutečnost, že žalobce má možnost využít institut dočasné ochrany, a to v souladu se zákonem č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace (dále jen „zákon č. 65/2022 Sb.“) a zákonem č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, a to v návaznosti na prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2022/382 ze dne 4. března 2022, kterým se stanoví, že nastal případ hromadného přílivu vysídlených osob z Ukrajiny ve smyslu článku 5 směrnice 2001/55/ES, a kterým se zavádí jejich dočasná ochrana.
13. Případným podáním žádosti žalobce o dočasnou ochranu pak v souladu s § 6 odst. 4 zákona č. 65/2022 Sb. dochází k přerušení řízení o mezinárodní ochraně, a to po dobu trvání dočasné ochrany podle tohoto zákona.

Závěr a náklady řízení

14. Krajský soud tedy na základě všech uvedených skutečností napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém tento bude vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku podle § 78 odst. 5 s. ř. s.
15. O náhradě nákladů řízení mezi žalobcem a žalovaným bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce byl v řízení procesně úspěšný a má tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení žalobce jsou tvořeny poštovním spojeným s podáním v průběhu řízení, jak vyplývá ze spisu, ve výši 60,- Kč. Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř. týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku, a to k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

Poučení:

[Zadejte text.]

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 31. března 2022

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje